

Izhaja razen ponedeljka in dneva po
prazniku vsak dan.

Uredništvo in upravnništvo:

Ljubljana, poštni predal šte. 168.

Naslov za telegrame: »Napreje«, Ljubljana.

Čekovni račun št. 13.807.

NAPREJ

Glasi Socialistične stranke Jugoslavije.

Letnik VII., šte. 3.
Četrtkova
»Naprejeva« številka
izhaja kot tednik:

LJUDSKI GLAS

Glasi
Kmetko-delavske zveze
Stane letno 60 Din — mesečno 5 Din

Naši kandidati.

V okrožju MARIBOR - CELJE:

Nosilec liste: Vinko Möderndorfer,
učitelj v Mežici.

Okrajni kandidati:

Laško-Prevalje: Kand. Mi-
roslav Pevec, rudar v Skaluh pri Ve-
lenju; nam. Aleksander Kuhar, rudar
v Trbovljah.

Maribor, levi in desni
breg: Kand. Štefan Bračič, železni-
čar v Leskovcu pri Pragerskem; nam.
Josip Pastorek, knjigovodski pomočnik
v Ljubljani.

Slovenjgradec - Konjice:
Kand. Andrej Martinšek, rudar v Ve-
lenju; nam. Frane Krajnc, mali po-
sestnik v St. Ilju pod Turjakom.

Celje-Mozirje: Kand. Rudolf
Spendel, železničar v Velenju; nam.
Anton Goršek, zlatar v Celju.

Brežice-Smarje: Kand. Mar-
tin Umek, delavec v Piršenbregu pri
Globokem; nam. Fran Germovšek,
čevljar in posestnik v Piršenbregu pri
Globokem.

Ptuj-Ormož: Kand. Martin
Pondeljak, železničar v Stari vasi pri
Vidmu ob Savi; nam. Filip Grabner,
rudar v Črni.

Murska Sobota - Dolnja
Lendava: Kand. Zvonimir Bernot,
urednik »Napreje« v Ljubljani; nam.
Frane Repas, strojnik v Mežici.

Ljutomer: Kand. Karel Kiso-
vec, železničar v Ljubljani; namestnik
Frane Blatnik II., rudar v Mežici.

V mariborsko-celjskem okrožju je
naša skrinjica 12.1

Okrožje LJUBLJANA - NOVO MESTO:

Nosilec liste: Josip Pastorek, knji-
govodski pomočnik v Ljubljani.

Okrajni kandidati:

Radovljica - Kranj: Kand.
Martin Noč, tov. delavec in posestnik
na Koroški Beli; nam. Josip Moretti,
uradnik OUZD na Jesenicah.

Ljubljana, okolica - Loga-
tec: Kand. Janko Cvajnar, klepar v
papirnici v Medvodah; nam. Vencelj
Malavašič, dimnikar na Vrhniki.

Krško - Novo mesto: Kand.
Josip Stary, uradnik OUZD v Krškem;
nam. Franc Južina, sodar v Zg. Siški.

Črnomelj - Kočevje: Kand.
Karel Kisovec, železničar v Ljubljani;
nam. Anton Thaler, tov. delavec na
Javorniku.

Kamnik-Litija: Kand. Zvo-
nimir Bernot, urednik »Napreje« v
Ljubljani; nam. Avgust Kregar, čev-
ljar v Mostah pri Ljubljani.

Na Kranjskem je naša skrinjica 9.1

Sistem obljub — glavna hrana državnih nameščencev.

Ko je bila naša država tako sreč-
na, da je imela skoraj štiri leta vladu
P. P. režima, so bili državni name-
ščenci s svojim bednim stanjem popol-
noma zadovoljni. Kadar je kak name-
ščenec malo zacvilil (dosti si ni upal),
da mu slabo gre, so poslali deputacijo
k ministrom v Beograd. Ministri so
jim l. 1921. dopovedali, da je država
v velikih stiskah za beliče in da naj
ne gonijo tega bujnega mladega bitja
v propast. Patrioticna deputacija dr-
žavnih nameščencev je bila usmilje-
nega srca, odpustila je gg. ministrom
s poklonom, da naj gospodje ne za-
merijo, če so bili nadlegovani. In šli

so domov in povedali nestrpnim re-
vežem, kako stvar stoji v Beogradu.
Ko so ti zaslišali mlo javkanje depu-
tacije, so s solzami v očeh odpustili
gospodi v Beogradu in deputaciji in
zadovoljni so bili, ker so bili lačni eno
leto...

Drugo leto se je cviljenje ponovilo,
pa je šla deputacija zopet v Beograd.
To pot so bili ministri že bolj usmilje-
nega srca. Vsak posamezni minister,
katerega so obiskali, je obljubil, da
se bo zavzel za upravičene zahteve
nameščencev, toda treba bo najti po-
treben kredit. Deputacija, ker ni ho-
tela dalje nadlegovati, (če bi takrat
vse do kraja opravili, ne bi mogli še
tretjič v Beograd), je bila z odgovo-
rom ministrov zadovoljna in je s po-
klonom zopet odšla. Doma je poveda-
la tovarišem svoj uspeh. Izmed tova-
rišev ni bil pa nobeden toliko radove-
den (iz navdušenja do svoje mile,
svobodne in dobre domovine), da bi
vprašal, kdaj bodo vse te obljube
prešle v dejanja. Bili so vsi zadovoljni,
ker so bili lačni tudi drugo leto...
Toda v tem trenutku je nastal čuden
pojav med nameščenci, kakor da bi
obljuba izpodrinila bedo. Ja, kako pa
vendar ne, saj so deputaciji izrekli
za nje požrtvovalno delo najiskre-
nejšo zahvalo in zaupnico!

Pa tudi tretje leto so se spomnili,
da še niso dobili obljubljenega povi-
ška, in ker so v svojem bednem stanju
pozabili na patriotizem, poslali so zo-
pet svojo izkušeno deputacijo v Beo-
grad. Kaj mislite? Zelo prijazno je bi-
la sprejeta pri vseh ministrih. Oblju-
bili niso kar na kratko samo poviša-
nje, ampak še pragmatiko povrh, s ka-
tero bodo vsi prejemki nameščencev
popolnoma regulirani. Kdo ne bi bil
s tem zadovoljen?! Tudi naša depu-
tacija je bila zadovoljna in ni niti vpra-
šala, kako, na kak način, koliko pla-
če bodo prejeli, kdaj bo vse to iz-

vršeno. Škoda zgubljati besede, ker
je itak že vse v teku.

Ministre pa imamo tako dobre, da
so nam zagotovili, da bodo pravično
podpirali zadevo drž. nameščencev in
delali na to, da pridejo do svojih prav-
ic. Deputacija se je zavedala, da je
dosegla maksimum in da bi bilo več
zahtevati, preko meje SHS, zato se je
zadovoljna vrnila domov in razložila
zadevo svojim zvestim čakalcem še
nekoliko lepše, kakor je sploh bila.
Ko so zaslišali iz ust deputacije:
»Pragmatika in popolna regulacija
prejemkov«, je bil aplavz po dvorani:
Živjo naš kralj, živjo Pašić, živjo
Jugoslavija (Jugoslavija je prepove-
dana, ker je zakonito dognano in ugo-
tovljeno, da se naša država imenuje
SHS) je donelo, kakor iz praznih so-
dov. Deputacija je dobila zaupnico,
nameščenci so se pa ponižno in po-
hlevno razšli tako, da niti »Hej Slova-
ni« niso zapeli. Kam so šli? Domov
kajpada, čakati to imenito pragmati-
ko, lačni tudi tretje leto...

Dolgo je ni bilo. Toda vrag si ga
vedi, da ravno takrat, ko je bila skup-
ščina razpuščena, bi morala priti na
dnevni red. Volitve so bile razpisane
in ministri so drž. nameščencem za
slovo obljubili izredno povišanje. Vse
je bilo že pripravljeno. Smolal Fi-
nančni minister ni opazil prej, ampak
še zadnji trenutek, ko so nameščen-
ci že zijali, od kod bo kaj priletelo, da
je državna blagajna popolnoma praz-
na. Rekel je, malo potrpljenja je še
treba, da si preskrbim potrebni kre-
dit in to bo mogoče, ko bo sklicana
nova skupščina, kar pa ni več daleč.

Prisel je dan volitev. Šli so volit
ponižno in s potrpljenjem namazani
klečeplazci, dali so v roke bič onim,
ki so jih dosedaj tepili in teptali s
prošnjo, da s teptanjem in obljubami
vendar ne odnehajo. Nameščenci so
bili uslišani in zadovoljni so s prag-

LISTEK.

Sveto leto.

Sveta apostolska stolica, samostani
in hotelirji, prodajalci spominkov in
zlatinarji, oddajalci in oddajalke pre-
nočišč v skritih in temnih ulicah sicer
zelo nesvetega Rima so pripravljeni
za sprejem velikih množic romarjev.
Zidali so posebne hiše za romarje,
pripravili v samostanih prenočišča,
nakopičili velikanske množine živil,
popravili cestni tlak, zgradili nove
proge cestne železnice. Kajti letos je
sveto leto, jubilejno leto papeškega
krščanstva in italijanskega tujkega
prometa, bogato leto za kupčije s pre-
nočišči in odpustki.

625 let že razveseljuje papeško sto-
lico ta plodovita zveza med pobož-
nostjo in kupčijo, pokoro in dobič-
kom. Zgodovina poroča, da se je leta
1299 nenadoma razširila po vsem kr-
ščanskem svetu vest, da bo mogoče
dobiti 1. januarja 1300 v Rimu popo-
len odpustek in radi tega je prišlo v
Rim alno veliko romarjev. Neki 107-
letni starček je tedaj pripovedoval, da
je bilo pred 100 leti prav tako. V knji-
gah in zapisnikih niso sicer našli no-
benega sledu o tem, a papež Bonifac
VIII. je izrazil ljudsko razpoloženje
in določil, da bo vsakih 100 let sveto

leto, ki bo trajalo od božiča do božiča.

Vsako sveto leto so prišle velikan-
ske množice romarjev, ki so prinesle
s seboj tudi mnogo zlata in denarja.
Kupčija je bila vselej tako bogata, da
bi bilo škoda imeti tako lepo kupčij-
sko priložnost samo vsakih 100 let.
Papež Aleksander VI. pravi v svoji
buli z dne 22. XII. 1494 tole: Kot leto
jubileja, oddiha in veselja in sprave
človeškega rodu po Odrešeniku je pa-
pež Bonifacij VIII. določil vsako stoto
leto. Ker pa je človeško življenje
kratko, je papež Klement skrajšal to
dobo na 50, Gregor IX. na 33 in Pavel
II. na 25 let. Papež Aleksander VI.
imenuje v isti buli sveto leto tudi le-
to, »v katerem dobe popolen odpu-
stek vsi verni kristjani, ki so se pre-
grešili kakorkoli, tudi če so krivi naj-
strašnejših grehov, radi trpljenja Na-
šega Gospoda Jezusa Kristusa, aposto-
lov, mučnikov in drugih svetnikov,
če se odkrito spokore in obiščejo vse
bazilike in druge cerkve v Rimu in
njih glavne oltarje. Zato naj vsi ver-
niki praznujejo sveto leto z velikim
navalom v Rim in z veliko pobož-
nostjo«.

Začetne ceremonije so znane. 24.
decembra opoldne udari papež z zla-
tim kladivcem po vratih Petrove cer-
kve v Rimu, ki so jih ob koncu zad-
njega svetega leta zazidali, in pravi:

»Aperite mihi portas iustitiae (odpri-
te mi vrata pravičnosti)!« Zazidana
so seveda na tak način, da se po dolo-
čenem številu udarcev odpro in po-
tem stopi papež prvi v cerkev. Cere-
monije so še danes v bistvu iste, ka-
kor so bile določene pod papežem
Aleksandrom VI. Gospod Bucardus
iz Alzacije nam pripoveduje v svo-
jem »Dnevniku«, da ga je papež vpra-
šal, kaj smatra za potrebno pri otvo-
ritvi in da je odgovoril: »Zidarji mo-
rajo vrata tako zazidati, da jih bo Va-
ša svetost lahko s kladivcem prebila.«
Gospod Bucardus je sestavil tudi mo-
litve, ki jih še danes moli papež, ko
vkoraka v cerkev. Mistična groza pre-
tresa še danes gledalce, ko zaslišijo
verz iz psalma: Vstopil bom, o Go-
spod, v Tvojo hišo — a ne zavedajo
se, da se puste navdušiti od molitvic
in komedij, ki jih je sestavil ne samo
prefrigan in v kupčiji izurjen dvorjan,
ampak tudi humorist. Bucardus po-
roča namreč tudi, da pri ostalih treh
bazilikah v Rimu, kjer prebija vrta
kardinali, ni šlo vse po programu,
kajti pri baziliki sv. Pavla so prebili
kar tri vrata, pravi pa, da je to le ma-
lenkost, če niso mogli najti pravih
vrat, ker le vera sama naredi kmata
blaženega.

Kljub vsem pripravam pa je bilo
prebijanje vrat pri tedanjih tehničnih

sredstvih vendarle težavna stvar. Bu-
cardus pripoveduje, da je papež s
kladivom tako dolgo bil po vratih, da
se je odluščilo nekaj apna, nadaljnje
delo so morali opraviti pa posebni de-
lavci. 24. decembra 1924 so napravili
to komedijo že popolnoma moderno.
Vrata so bila izžagana in v posebnem
okvirju, papež je udaril z zlatim kla-
divcem po njih, ceremonialni mojster
pa je pritisnil za gumb in elektrika
je odprla vrata.

Tudi letos bodo romale velikanske
procesije v Rim; premalo je še zna-
no, da sta bila papež Bonifac VIII.,
ki je praznovanje »svetega« leta usta-
novil, in Aleksander VI., ki je dolo-
čil komedijske proslave v današnji
obliki, dva najslabša papeža in dve
najstrašnejši pošasti cerkvene zgodo-
vine. In še letos bodo vplivale vse
komedije na ljudstvo, ki mu ravno
duhovniki s strašili in zunanjim ble-
skom branijo, da bi postal zaveden
in spoznal vso gnlobo in ostanost
cerkve in klerikalizma. Le socialisti
jo odkrivamo. »Svobodni« libe-
ralizem in fašizem pa je v Italiji
ukrenil vse potrebno, da bodo dobili
v zlatem jubilejnem letu zlato plačilo
vsi: sveta stolica, cerkve in samostani,
trgovci z relikvijami in modnimi obla-
čili in templji prodajne ljubezni...

matiko, ki so jo dobili. Da bi se pa s pragmatiko zagotovljena razlika na prejemkih tudi izplačala, bi bilo pa vendar preveč. Da pa niso državni nameščenci radi tega preveč sitni, skrbi za to vladi udano časopisje. Nekateri taki listi v Sloveniji imajo veličanske zasluge, ker so vsak mesec okoli prvega napisali kako notico, s katero se nameščenci lepo pomirijo. Celo ponosni so bili na take obljube in mazila, čeprav s praznim želodcem. Kazali so se velike gospode s tem, da so nosili take časopise v žepih tako, na jim je naslov segal do pazduhe. Delavski list »Naprejš« je o vsem tem napisal marsikatero trpko in bridko resnico. Ali da bi bil kateri izmed nameščenec priznal, da je tudi on trpin, delavec (le redki se tega zavedajo), bog varuj! Uradnik-trpin, delavec, kaj še! Gospodje smo! Mi delavci niti ne pogledamo, sedaj pa še družiti se z njim, groza!

Smo zopet pred volitvami, ko imamo priliko razsoditi, ali spadamo med delavce trpine, ali med one, ki nas tepejo.

V proletarski organizaciji se plete bič, ki pa naj ne pride burzujem v roke, treba ga je prijeti in udariti končno po tistih, ki so nas do danes gajžlali, zasramovali, teptali in z obljubami umetno vzdrževali. Ali veš torej, kam spadaš? V proletarsko organizacijo!

K. S. organiziran drž. nameščenec.

Reakcija povsod.

Delavstvu v Ljubljani in tudi izven Ljubljane dobro znani s. J. Telban, nameščenec OUZD, je nenadoma dobil ukaz, da je s 1. novembrom premeščen iz Ljubljane v Zg. Radgono. Delavci se temu niso malo začudili. Nič čudno pa ni, da je delavstvo občutilo to kot šikano, kot napad reakcije in je tega prepričanja še danes. Četudi bi med sedanjimi nastavljenici OUZD ne bilo nobenega, ki bi bil zmožen upravljati ekspozituro v Zg. Radgoni — o čemer dvomimo — potem bi se gotovo našel kateri med tistimi, ki so bili nedavno reducirani. Pa kdor hoče psa udariti, si zna poiskati palico. Reakcija prav tako!

Ko je delavstvo zvedelo, da mora s. Telban oditi, so se zbrali 5. novembra zastopniki delavskih organizacij in so šli h g. ravnatelju Kocmurju s prošnjo, da premešči razveljavi. Zastopniki organizacij so poudarjali, da vodstvo OUZD kot socialnega zavoda lahko prizna, da je s. Telban v središču delavskih organizacij potreben in radi tega premešči preklic.

Sramotno je, kako je ravnal ravnatelj delavske zavarovalne ustanove, g. Kocmur, z zastopniki delavskih organizacij. Kakor po navadi so prišli delavci mirno in tiho in so pričakovali mirnega pogovora. Pa g. ravnatelj Kocmurju se je pozna, da se kot bivši tobačni delavec še ni naučil za svoje mesto primernih manir. Ali pa misli, da je že tako »visoko«, da lahko ravna z ljudmi, iz katerih je izšel, kakor se mu zljubi. Kakor hitro so delavci povedali svojo prošnjo, jih je arogantno nahrulil, vpil in se obnašal, kakor da pase živino na planini. Ko so delavci opozorili g. ravnatelja, da niso gluhi in da naj ravna z njimi dostojno kot z ljudmi, izmed katerih je izšel sam, so dobili odgovor, da ni treba politizirati, ravnatelj zavoda da je on in da Telban pojde pa konec. Niti sklicevanje nekega delavskega zastopnika na to, da ima s. Telban staro mater, ki rabi sina v svoji bližini na stara leta, ni nič pomagalo. Jasno je torej, da g. ravnatelj socialnega zavoda nima socialnega čuta. Dobro je povedal tisti član deputacije, ki je rekel, da mora tudi delavstvo tako odločno reči g. Kocmurju: »Ne!« kadar bo treba. Isti delavec je tudi povedal, da je za g. Kocmurja pri delavcih v Mariboru prosjačil g. Čobal. In lokalni patriotizem je g. Kocmur tudi očital delavcem! On, ki je držal svoje dni na Ljubljano omejeno organizacijo in listič »Zarja«! Da bo samega sebe po zobeh olkel, nismo pričakovali. Potem je trdil, da mora poslati v Zg. Radgono zmožnega

uradnika — ali razen s. Telbana ni nobeden zmožen, ali si g. ravnatelj ni znal vzgojiti več ko enega samega zmožnega človeka? To si je treba dobro zapomniti radi event. poznejšega zavijanja. Če je trdil, da je tudi član bolniške blagajne, mu to prav radi verjamemo, to je tudi njegova dolžnost, ki jo lahko izpolnjuje s 6250 Din mesečne plače.

Najbolj karakteristično pa je bilo to, da je g. Kocmur takoj pozvonil in poklical nekega nastavljenca, ko so delavci začeli govoriti. Ali si kot bivši delavec ne upa več brez frakarske priče govoriti z delavci? — Tako torej, delavci, izgleda vaš nameščenec, ravnatelj delavskega socialnega zavoda, bivši socialist in »voditelj«. Žal je takih tipov več in radi njih tudi delavsko gibanje tako počasi napreduje. In delavci smo tega sami krivi, ker preveč zaupamo in premalo kontroliramo razne »voditelje«, ki so od začetka majhni in ponižni, v besedah veliki revolucionarji, ko pa dosežejo svoje, pozabijo na svojo preteklost. To naj je razredni boj? Delavci, bodimo pazljivi in dosledni in obračunajmo s takimi poedinci!

Razno.

r Diktatura P. Prežima. »Naprejš« št. 2 z 10. januarja 1925 je bil konfisciran zaradi uvodnika, »ker izziva mržjo do države kot celote in poziva k plemenskemu razdor«. Potemtakem P. Prežim že ne misli več samo, da je on »država«, ampak da je že tudi »država kot celota«. In ker mi ne maramo iti z njim, trdi, da izzivamo k plemenskemu razdor. Res je že smešno, kam je te nasilneže privedla slepota! Ustava dovoljuje tako konfiskacijo samo ako se iz spisa očitno vidi tak namen!

Zato, ker priznavamo tudi drugim iste pravice, ki jih sami zahtevamo, pravijo, da ne ljubimo svojega plemena; obenem nas pa s konfiskacijo gospodarsko oškodujejo, češ da izzivamo plemenski razdor!

r Se o enotnem nastopu. Ugotovljamo, da si »Socialisti« ne upa priobčiti našega predloga za skupen nastop, kakor ga je sklenil naš kongres. Če bi ga objavil, bi ves proletarij javno spoznal, da Korunova skupina ni nikoli resno mislila na skupen nastop, kar vidi vsak, kdor pazno prečita korespondenco, ki smo jo objavili v prvi letošnji številki »Naprejš«. Gg. okrog »Socialista« so skupni nastop odklonili, kar smo mi dokazali! Zato je res, kar piše »Socialist«, da bi vzbudil predlog našega kongresa v njih vrstah ogromen val ogorčenja, če bi ga objavili, a to ogorčenje bi škodovalo njim, ne nam! Zato ga tudi ne objavijo! — Vendar pa imamo dokaz, da proletarij že spoznava, kje je resnica in načelnost in kje laž in doktorska demagogija. V tej številki objavljamo pismo ss. Doberška in Šrota iz Prevalj, ki ga »Socialist« tudi ne bo objavil.

Pokrajinsko tajništvo SPJ

v Ljubljani.

Vidovdanska c. 2.

Po predlogu kongresa »Naprejšev« skupine za enoten nastop sprejmeva podpisana vsako, četudi števno kandidacijo, nikakor pa ne na ločeni listi.

Ker je naše načelstvo forsiralo svojčas med delavstvom mnenje za skupni nastop za vsako ceno, magari, če bi »Naprejševci« postavili samo svoje kandidate, ne soglašava z razcepom.

Če je šla naša skupina ločena v boj in ne s sodrugi okrog »Naprejša«, ki so naši sodrugi, obžalujemo, da sva žrtvovala vse sile za enotnost proletariata in

1. izjavljam podpisani Karel Doberšek, učitelj v Prevaljah, da odstopim kot član SPJ ter zahtevam, da me takoj črtate iz vaših vrst, kakor tudi kot namestnika glavne uprave v Beogradu;

2. izjavljam podpisani Franc Šrot, rudar v Lešah, da sem samo za služaj skupnega nastopa bil pripravljen sprejeti mesto varuha skrinjice za soc. stranko pri sedanjih volitvah v Prevaljah, ker pa ga naša skupina

celo pri volitvah ločena v boj, odklanja sodelovanje na dan volitev.

Niti sence krivde na razcepu in na žalostnih posledicah ne marava nositi ne pred proletariatom ne pred zgodovino.

V Prevaljah, 5. januarja 1925.

Karel Doberšek, učitelj.

Franc Šrot, rudar v Lešah.

r Mi ali oni? Zadnje nedelje je objavilo »Jutro« na drugi strani precej dolg članek o Korunovih kandidaturah, ki je bil Korunu zelo prijazno in naklonjeno pisan. Med dnevnimi vestmi pa je bila v isti številki »Jutra« notica, da je bil »Naprejš« radi kritike PP režima zaplenjen. Glavni zagovornik PP režima in Orjune na Slovenskem je »Jutro«, to je znano. — O, interesi proletariata in »Socialistovo« bevskanje proti kapitalizmu!

r »Slovenec« je poročal, da so dobili socialistični voditelji od dr. Žerjave za samostojen nastop pri volitvah mastne osebnosti nagrade in pravi, da se obetajo še zelo smrdljiva odkritja. »Slovenec« naj pride kar na dan z imeni tistih voditeljev, ki so kaj dobili od Žerjave, ali pa bomo napisali, da je ljubljanski škof kot vrhovni poglavar »Slovenca« in njegove stranke čisto navaden lažnik. Še enkrat: z imeni na dan!

r Klerikalci se v »Slovencu« norčujejo z drž. nameščenci, »Slovenec« ima namreč dan za dnevno notico, da bo vlada »jutri« začela izplačevati tisto razliko na plači, ki gre drž. nameščencem za zadnje tri mesece predlanskega in prve mesece lanskega leta. Prav ima »Slovenec«, da bo PP vlada svoje obljube izpolnila »jutri«, a tistega »jutri« ni nikoli in ga ne bo. Ampak spomnili smo se na »Slovenca« v mesecu septembru 1924, ko so bili na vladi klerikalni tigri, da je takrat objavil že kar vrstni red, po katerem bodo dobivali drž. nameščenci izplačano tisto razliko, in kako je »Slovenec« takrat hvalil tigrovsko vlado, kako skrbi za drž. nameščence, češ, ravno pred zimo je poskrbel za zanje. — Kaj bodo rekli drž. nameščenci pri volitvah?

r Korupcija. Razen drugih radičevcev je bil aretiran tudi blagajnik HRSS I. Kosmič. PP režim se strašno razburja, ker je našel pri njem stalno brezplačno železniško karto, čeprav Kosmič ni bil nikdar novinar. Tako karto je imel baje tudi Radičev sin. Karta je bila izdana pod klerikalnim žel. min. Sušnikom. Gotovo je, da je to korupcija. Toda nikakor ni treba, da se zaradi tega razburja PP režim in njegovi novinarji. Ti namreč citajo »Naprejš« in vedo tudi iz spisov, da so imeli brezplačno žel. karto neupravičeni ljudje i prej i pozneje, naš urednik pa karte nikakor ni mogel dobiti, dasi je že 4 leta član novinarskega strokovnega društva. Do svoje pravice ni mogel priti pod klerikalnim odborom in ne more priti zdaj, ko je odbor jutroviski. Niti legitimacije nima in urednik »Jutrac« je kot predsednik izjavil, da legitimacije sploh nihče nima. Ali je potem čudno, če ima Kosmič brezplačno karto? Nered odpravite, pa bo odpravljena vsa korupcija. Javno povejte, kdo ima tako karto, pa bo Sušnikova korupcija proti vaši še precej majhna! Načela javnosti se bojite, kakor Kristan in Korun — pustite torej tudi klerikalcev vsaj zadnje filgovo pero! Pomagalo itak nič ne bo, čeprav jih slečete do nagega. Klerikalni backi sovražijo tako »blatenje« in »napadanje« enako kakor Korunovi...

r »Socialist« joka, da je naš kongres s svojim resnim predlogom za skupni nastop ravnal krivično, ker je izmed 10 okrajev ljubljanskega okrožja rezerviral zase kar dva in med njima še celo Tržič, češ, tam je samo korunovska organizacija. Mi pa vemo, da tam ni nobene organizacije in v »Naprejšu« je bilo 15. nov. 1924 natančno razloženo, kako Kristanovi branijo, da bi se ustanovila. Morebiti se je zadnje čase posrečilo Kons. društvu za Slov., da je v gostilni in prodajalni prodalo kaj Korunovih SPJ znamk — prej niti tega ni bilo v Tržiču in »Socialist« je sam moral to priznati.

r Jugoslavije je treba še ustanoviti in to nalogo je prevzela narodna

blok. Tako piše »Slov. Narod« 15. januarja 1925. Če bi rekel kaj podobnega kdo drugi, bi bil zaprt.

Socializem je treba šele ustanoviti in to nalogo je prevzel rdeči blok. Tako pravijo dr. Korun, dr. Perič in Čobal, ki kandidirajo pod Kristanovim finančnim vodstvom enako, kakor dr. Žerjav pod Praprotnikom. — Žerjav ustanavlja Jugoslavijo, Kristan pa rdeči blok, obema gre pa le za umeten hlev, v katerem bi krave in ovce mnogo mleka dajale, ne da bi jim bilo treba dati jesti. Korošec se obema smeja in pravi: »Naše ljudstvo je pobožno, zato ostanemo vsi pristaši starih nebes, ki so za duhovnike na tem, za ljudstvo pa na onem svetu.«

r »Delavsko-kmetijski list« na naš poziv še ni odgovoril! Naj se vendar tako ne umika! To bo škodovalo njemu samemu pri volitvah.

r Kvalificiran zedinjevalec proletariata je brez dvoma Golmajer, tisti Golmajer, ki je hotel odcepiti telovadne enote od »Svobode«, a je dobil za to na konferenci »Svobode« precej pokuk in plačilo: bil je odstavljen kot predsednik DTE in vzel so mu pravico do vsake funkcije za dobo 5 let. Korespondence in drugih listin, ki jih je dobil v roke kot nekdanji predsednik DTE, pa še danes, kljub ponovnim opominom, ne mara izročiti odboru DTE! Taki ljudje agitirajo danes po deželi za enoten nastop. Neverjetna predrznost je to, ki dokazuje, da imajo ti ljudje slovenski proletarijat za popolnoma nezaveden in nerazsoden in da ga zato lahko vlečejo za nos, kakor se jim zljubi. In s takimi voditelji se bo družil razredno zavedni proletarij?!

r Socialisti v Bosni in Hercegovini. Oblasni odbor SPJ za Bosno in Hercegovino je sklenil, da v Bosni in Hercegovini ne bo vlozil kandidatnih list. Izdal je poseben manifest, v katerem pravi, da »brez strankinih pol. organizacij in brez strankinega življenja ni mogoče voditi pravičnega in uspešnega volilnega boja. Posebno volilne akcije brez organizacije se spremene v osebna podjetja in lahko kompromitirajo stranko in njen program. Tam, kjer ni mogoče ustanoviti političnih organizacij in kjer niso bile mogoče politične akcije, pomeni voditi volilni boj: korumpirati delavce in pokazati jim, da so mogoče tudi največje politične akcije brez vsake organizacije«. Ta sklep je zbudil veliko začudenje, dokazuje pa, da v Bosni resno pojmujejo socializem. Popolnoma se pa ne moremo strinjati s tem, kajti tudi tam, kjer ni organizacij, je treba na pošten način prešteti lastne vrste.

r Korajza velja. Neki uradnik se je spozabil in podpisal našo kandidatno listo. Pa hitro se je premislil in pismeno prosil, naj ga z ozirom na težavni položaj do nečistljivosti izbrisemo. Ugodili smo mu, na novo smo začeli zbirati podpise, pa ne toliko zaradi njega, kakor zaradi naše stranke, ki bi jo bilo sram takih »korajzih« podpisov. — Bolj odkritosrčni so bili tisti, ki so svoj podpis takoj odklonili, češ da se ne marajo vmešavati. Korajzini pa seveda niso nič bolj. — Dasi je po zadnji tabeli izkazovala zasedanja Ljubljana le 20 članov, smo vendarle zbrali 105 podpisov. Toda lista je bila zavrnjena, ker izmed teh ni bilo v volilnih imenikih vpisanih 11, torej je bilo podpisov za 8 premalo. Počasi se bo proletarij že prepričal, da brez organizacije ne bo zmago.

r Na Dunaju so zaprli ravnatelja največje pekarnice »Ankerbrotfabrik«. Zaradi navijanja cen. Neverjetne dobičke je delala ta pekarna, tako da je zdaj, ko so jo zgrabili za vrat, začela prodajati kruh za 1.200 aK (približno 1 Din) na kg ceneje. To se že pozna, ali ne? Kapitalisti so hoteli svojega blagoca rešiti iz zapora in so požurili 50 milijard kaveje (okoli 48 milijonov Din), sodišče ga pa ne mara izpustiti, češ, domeni bi se s svojimi gospodi in potem bi se lahko še izmuznili. Upravični svetniki delniške družbe, ki je lastnica te tovarnice, niso zaprli, le ravnatelja. Sij ni mogoče, da bi veržili taki gosp. dje, kakor je dr. Hans Quidentius, pred-

sednik tega upravnega sveta in obnem tudi predsednik dunajske trgovske in obrt. zbornice. Taki gospodje tudi po drugih državah niso zaprti, čeprav se jim dokaže, da so mešali med moko pesek. V neki orjunaški državi je sodišče nekega takega gospoda obsodilo na zapor, višje sodišče je pa njegovi pritožbi ugodilo in izpomenilo zaporno kazen v denarno; par dinarjev je plačal, pa je šel nadaljevat svoje delo kot vodja »pridobitnih slojev«. Pa pustimo to, sicer bi g. min. n. r. Anton Kristan, ki je z dotičnim gospodom v enotni fronti, zopet tarnal v svojem »nepolitičnem« listu »Pod lipo«, da blatimo in napadamo; Rakovčeva, Urbančeva in druge proletarke iz Kristanove enotne fronte bi mu dale prav, »Konsument« in »Socialist« ter »Volksstimme« bi pritrdile in Korun, Čobal in Perič bi zopet pridobili par backov za svoje »socialistično delovanje«.

O BLEKE
O B NA
O BROKE
O. B. MESTNI TRG 5
BERNATOVIČ.

Iz stranke.

s Sv. Jurij ob j. ž. V nedeljo 25. t. m. vsi na shod, ki se bo vršil ob 8. zjutraj, takoj po maši. Prostor na plakatih.

s Store pri Celju. Volilni shod SSJ in KDZ se bo vršil v nedeljo 25. t. m. ob pol treh popoldne v gostilni g. Fajsa. Sodrugi in somišljeniki udeležite se ga polnoštevilno.

s Vrhnika. V nedeljo, 18. t. m. ob 3. uri popoldne bo v gostilni pri Jurci volilni shod SSJ in KDZ. Sodrugi, poskrbite za obilno udeležbo!

s Vsem članom krajevne politične organizacije SSJ in KDZ v Trbovljah. Da bo konec Krušičeve demagogije, naznanjamo javno, da so pravilno izvoljeni in stranki odgovorni funkcionarji trboveljske organizacije SSJ in KDZ samo sledeči sodrugi: Ivan Polak, predsednik, J. Struc, podpredsednik, Franc Pencelj, tajnik, Ivan Tržan, blagajnik. Ožji odbor: ss. Lovre Žlak, Franc Mrzelj in Rinaldo. Nadzorstvo: A. Odlasek, Aleks. Kuhar in Miha Tržan. Vsi ti sodrugi so bili pravilno izvoljeni na občnem zboru 16. novembra. Bivši odborniki so bili pozvani, naj takoj izročijo vse spise, štampiljke, blagajno itd. novim funkcionarjem, pa nimajo toliko morale, da bi vedeli, kaj je moje in kaj je tvoje. Nekdanji predsednik Krušič misli, da morajo iti z njim h Korunu vsi člani, Kristan tudi tako misli, organizirani delavci pa so mnjenja, da odločuje občni zbor, ne pa posamezniki ali pa zelene mize, h katerim se posamezniki »skupaj vsedejo«. Vse prispevke za SSJ in KDZ morajo vsi člani in zaupniki obračunati sodr. Ivanu Tržanu, Trbovlje, Del. dom. Pokrajinsko tajništvo SSJ in KDZ v Ljubljani.

Vse odbore krajevnih organizacij pozivljamo, da pregledajo članske imenike in poskrbijo, da bo vsak član naročnik »Napreja« ali vsaj »Ljudskega glasu«. Naročnina naj se obračunava mesečno z obračunom prispevkov. Dolžnost odborov je, da skrbijo za člansko izobrazbo in za točno izvrševanje pravilnika. (Poglej § 5., točka a).

Vse organizacije in zaupniki naj takoj obračunajo za prodane kolektarje, brošure itd.

s Pregled organizacij objavimo prihodnji teden.

s Zavarovalni za 1. 1925. Po objavi v »Socialističnem koledarju za 1. 1925« na strani 59. 5. Andrej Hofer, (87) Ljubljana N. 1000 Din., 6. Josip Domanjko, (98) Sv. Lovrene na Poh. Sl., N. 1250 Din., 7. Franc Maučnik, (98) delavec, (98) Sv. Lovrene na Poh. 250 Din., 8. Anton Maurič, (84) delovodja, Sv. Lovren na Poh., Lg. 500 Din., 9. Mihael Stopajnik, (98) Sv. Lovrene na Poh. Lg. 500 Din., 10. Janko Mravlje, (83) brusilec, Vitrče 11, Medvode 250 Din., 11. Valentin Polak, (70) krojač, Sp. Pirniče, Medvode 250 Din., 12. Ivan Sešek, (87) mazač, Zg. Pirniče, Medvode 250 Din., 13. Jože Zajc, (96) delavec, Verje, Medvode 250 Din., 14. Ivan Tomšič, mazač, Vitrče, Medvode 250 Din., 15. Janko

Cvajnar, (90) čistilec, Sp. Senica 9, Medvode N. 1000 Din., 16. Leopold Zajc, (87) brusilec, Verje, Medvode 250 Din., 17. Jakob Krmelj, (86) tesar, Sp. Pirniče, Medvode 250 Din., 18. Ivan Čarman, (94) delavec, Sp. Pirniče, Medvode 250 Din., 20. Franc Ribič, (93) delavec, Smlednik, Medvode 250 Din., 21. Valentin Ribič, (63) mojster, Zg. Pirniče, Medvode 250 Din., 22. Rudolf Černe, (88) delavec, Medvode 250 Din., 23. Ivan Bečan, (84) Verje, Medvode 250 Din., 24. Valentin Polak, (93) delavec, Zg. Pirniče, Medvode 250 Din., 24. Filip Mlinar, (88) rudar, Javorje 78, p. Črna, Sl., Lg. 750 Din., 26. Filip Modrej, (91) rudar, Črna, Lg. 500 Din., 27. Ivan Sokavčnik, (82) rudar, Črna, Sl., N. 1250 Din., 28. Franc Jezernik, (79) žagar, Črna 250 Din., 29. Fran Sahman, (95) žagar, Črna Lg. 500 Din., 30. Jakob Teržlav, (84) žagar, Podpeca, Črna, Lg. 500 Din., 31. Alojz Rotar, (85) rudar, Črna, Sl., N. 1250 Din., 32. Anton Ravšer, (1900) rudar 250 Din., 33. Franc Srebotnik, (77) rudar, Črna, N. 1000 Din., 34. Jožef Naveršnik, (1900) mizar, Črna 250 Din., 35. Andrej Hovnik, (76) rudar, Črna 500 Din., 37. Anton Planinšek, (68) žagar, Črna 500 Din., 38. Urša Pajnikova, (93) rudarka, Črna 250 Din., 39. Blaž Plešnik, (93) rudar, Črna 250 Din., 40. Franc Žagar, (51) drvar, Črna 250 Din., 41. Ožbald Mlinar, (97) rudar, Črna 250 Din., 42. Anton Keber, (63) rudar, Črna, Lg. 500 Din., 43. Franc Skrše, (93) rudar, Črna 250 Din., 44. Franc Naveršnik, (904) mizar, Črna, 250 Din.

TISKOVNI SKLAD.

Od 1. I. do 19. XII. 1924.	Din 32.468,78
Ivan Sekavčnik, Črna	Din 19.—
Josip Moretti, Jesenice	Din 19.—
Al. Gnezda, Ljubljana	Din 4.—
Branko Flego, Ljubljana	Din 20.—
Ivan Vrečar, Celje	Din 10.—
Jakob Smrtnik, Ljubljana	Din 10.—
Josip Pastorek, Ljubljana	Din 4.10
Karel Kisovec, Ljubljana	Din 24.—
Janko Cvajnar, Medvode	Din 6.—
Franjo Langof, Vrhnika	Din 20.—
J. Prašnikar, Ljubljana	Din 2.40
J. Zvokelj, Rakek	Din 10.—
Av. Gregar, Moste	Din 10.—
A. Brumen, Črna, preb. pri »Napre.«	Din 77.70
A. Thaler, Javornik, pr. pri »Napre.«	Din 4.—
Fr. Jelen, Celje	Din 9.—

Skupaj Din 32.717,98

VOLILNI SKLAD.

Od 1. XI. do 13. XII.	Din 442,25
J. Klemenc, Dev. Mar. v Polju	Din 4.—
Franc Obolner, Trbovlje	Din 4.—
Ivan Vrisk, Trbovlje	Din 5.—
Josip Smergal, Trbovlje	Din 5.—
Franc Saje, Trbovlje	Din 5.—
Martin Petretič, Trbovlje	Din 2.50
Ivan Hauptman, Trbovlje	Din 2.—
Franc Judež, Trbovlje	Din 2.—
Jakob Struc, Trbovlje	Din 6.—
Av. Gregar, Moste	Din 29.—
Franc Kosec, Ljubljana	Din 5.—
J. Prašnikar, Ljublj., neizr. potnina	Din 27.—
R. Kisovec, Ljubljana	Din 10.—
Andrej Hofer, Ljubljana	Din 5.—
Z. Vrhnika, nabr. na član. sestanku	Din 60.—
J. P., postr. zaslužek	Din 10.—
Alb. Papler, Ljubljana VII.	Din 5.—
iv. Prodinar, Hrastnik	Din 8.—
iv. Završnik, Trbovlje	Din 4.—
iv. Zalaznik, Trbovlje	Din 2.—
Benedikt Blatnik, Trbovlje	Din 5.—
Franc Judež, Trbovlje	Din 4.—
Anton Odlasek, Trbovlje	Din 5.—

Skupaj Din 656,75

Ako piješ 'BUDDHA' čaj,
živjaš že na zemlji raj!

IZJAVA.

Na srezki konferenci SSJ in KDZ dne 30. novembra 1924 v Celju sem bil izbran od zastopnikov krajevnih organizacij Store, Celje, Liboje in Zabukovca kot srezki kandidat ter predlagan v kombinacijo za nosilca liste za mariborsko oblast. Strankin zbor dne 25. in 26. decembra v Ljubljani mi je podelil srezko kandidaturu za Celje in Slovenjgradec na listi »Naprejeve« skupine. Jaz sem to kandidaturu sprejel, ko je bil že odglašovan predlog za skupen nastop obeh socialističnih strank na Slovenskem misleč, da bo skupina okrog »Socialista« sklep našega kongresa sprejela. Nekaj dni pozneje sem pa zvedel, da skupina okoli »Socialista« predloga »Naprejeve« skupine ni sprejela, iz česar sledi, da bosta dve socialistični listi na Slovenskem. Z ozirom na ta neljubi pojav se hočem držati svoje, dne 30. novembra podane izjave, namreč, da ne bom kandidiral, če bosta dve soc. listi na Slovenskem, niti na eni niti na drugi listi, da se izognem vsakemu očitku oportunitizma. To sem storil radi tega, da dobim priložnost jaz in z menoj tudi proletarijat spoznati one, (pri »Socialistu«) kateri so sicer za skupen nastop agitirali, a so ga ob danem trenutku zavrnili, češ, sklepi kongresa SSJ in KDZ so za nas nesprejemljivi. Iz teh razlogov vračam svoji stranki

kandidaturo pravočasno, da postavi na moje mesto drugega kandidata, v dobri veri, da koristim s tem stvari, da odzvam svojim nasprotnikom možnost očitati mi kot eksponiranemu sodrugu oportunitizem, t. j. stremljenje po mandatu, na drugi strani pa, da bo proletarijat imel priložnost spoznati tiste, ki so tolikokrat obljubljali, da so pripravljeni doprinesti »največje žrtve in samozatajevanje« za združitve proletariata. Prepričan sem, da bi ne bilo več ovir za združitve proletariata na Slovenskem, če bi tako kakor jaz, storili tudi drugi v nam nasprotnem taboru. Pripominjam še, da se nisem ustrašil iti v volilni boj kot oseba, zlasti ne v celjskem srezu, kjer vem, da uživam vsestransko simpatijo pri organiziranih delavcih. Umaknil sem se le radi tega, da pokazem tistim delavcem, ki so mi očitali, da mi gre le za mandat, da mi je skupnost vse, disciplina in stranka glavno, mandat pa le postranska stvar. Sodrugi, ki so mi dali zaupanje, pa prosim, naj mi ne zamerijo te odločitve, ki prav tako pomaga k razčiščenju razmer na Slovenskem, kakor če bi kandidiral, saj s tem nisem prenehal biti pristaš progresivnega davka, načela javnosti in neizprosne razrednega boja.

Celje, dne 3. januarja 1925.

Alojzij Leskošek.

RESNICA JE PREPOVEDANA LE BACKOM.

Mogočnejši delajo kar hočejo. Volk je raztrgal jagnje, češ, da mu kali vodo, dasi je tekla voda od volka k jagnjetu in ne narobe.

Tako si izmislilo mogočnejši vselej kak podoben vzrok, kadar jim postane kakšna ideja neljuba. Najbolj neljuba jim je pa bila že od nekdaj ideja komunizma, skupne lasti.

Ko se je njegov nauk širil, je nastalo preganjanje kristjanov. Splošno je znano, s kakšno krutostjo je bila preganjana komuna prvih kristjanov. Šele ko je krščanstvo zgubilo resnico in ostalo le prazna beseda, je dobilo pravico do obstanka, obenem pa tudi moč do tlačenja svoje lastne prvotne ideje.

Znano je, kako je krščanstvo v srednjem veku preganjalo znanstvene resnice z grmadami, niti za znanje ni dovolilo komunizma, znanje si sme prisvajati le črnih.

Ko pa je zmogala svoboda vesti in dela, ko imamo zakonito zajamčeno, da sme vsak delati vse, razen zločinov, ki so natanko popisani v zakonih — ali bomo še zdaj dovolili, da zatirajo mogočnejši vsako pošteno idejo?

Ne bodimo malodušni! Nikjer ni zapovedi, da ne smemo biti komunisti ali socialisti ali republikanci ali celo anarhisti, prepovedano je le s silo vsiljevati drugim kakršnokoli prepričanje. Če to vemo, ne bomo nikdar nasilni, a tudi jagnjeta ne bomo, da bi se dali strahiti z nasiljem. Zavednost je naša obramba pred volkovi in pot do boljše bodočnosti.

Prigotamo tvrdo
Josip PETELINC
Ljubljana, blizu Prašarnovega spomenika za vodo.
Najcenejši nakup
nogavic, žepnih robcev, brisačk, kloba, belega in rjavega platna, šifona, krova, raznih gumbov, žlic, vilic, srebrnatih palic, nahrbtnikov, potrebnih za življenje, krojače, Solingen škarij za prikrivanje in za obrezovanje tr.
Na veliko! Na malo!

Dopisi.

Koroška Bela. V zadnjem »Socialistu« točijo krokodilove solze radi našega gorenskega kandidata in snubi-jo našega župana, pojoč mu glorio, da ga poznajo, kako je pošten itd. ter da naj premisli, če bo pri nas kandidiral. No, sodr. Noč si je že premislil in naj sedaj gg. okrog »Socialista« odgovorijo, ali ga še smatrajo za poštenega? Odgovorite, maček! Svetek, nič se ne boj, jaz imam sam strah, da boš propadel. Ja, ja, v Tržici bomo tudi šli in bomo tako »nesramni«, da bomo vso resnico povedali. — Odžagana veja.

Velenje. Dolgo časa smo že zasledovali pri naši organizaciji nekega navideznega člana, ki mu strašno smrdi načelo javnosti, piše se Ferdo Valenčak. Njegov šef (g. Čobal) mu je namreč povedal, da bo »Napreje« čisto sigurno nehal izhajati, »Socialist« pa dobi 100.000 Din podpore, da bo aktiven. Možakar si je mislil: Čemu beračiti denar od delavcev, in je prešel h kapitalističnemu socializmu. Zvedeli smo, da so ga Korunovi že postavili na svojo listo. (Se isti dan se je moka v Čobalovem konsumu za eno krono podražila. Op. pisca.) »Jutro« se je prav pohvalno izrazilo o kandidaturi dr. Koruna, menda so se našli v bratskem sporazumu. Pišejo, da je baje dr. Korun združil zastopnike iz vseh večjih krajev. Mi pa pravimo, da je združil iz vseh krajev posameznike in uskoke. Odvisno je od delavstva, ali zmaga čisti socializem ali socializem pod kapitalističnim plaščem.

Slovaški školje so izdali pastirsko pismo, v katerem naročajo duhovščini, naj odslej ne smatra več več za pripadnika katoliške cerkve nikogar, če je organiziran pri socialistih. Socialstom naj duhovniki odrečejo vse cerkvene obrede. Odveze jim ne smejo dati, pokopati jih ne smejo, njih otrok ne smejo krstiti. Ti škofi so po našem mnenju poštenjaki, njih ravnanje je popolnoma v skladu s katoliškimi naukom. Socialist smatra prazne vraže in formalnosti za greh, torej ga duhovniki pohujšajo, če ga s temi obredi nadlegujejo. Kdor ne gre vsako leto vsaj enkrat k spovedi, mora biti po katoliškem pravilniku izobčen iz cerkve, ne pa da ga duhovniki silijo po 10 in po 20 in še več letih, zlasti na smrtni postelji, ko mu je um že omračen. Socialisti izobčujejo n. pr. take župane, ki se udeležijo blagoslavljanja zvonov, ker je to po socialistični morali greh. Greh je vselej, če kdo drugače dela nego misli. — Češka vlada je pa drugih nazorov. To pastirsko pismo je zaplenila, češ da hujska. Pa v češki vladi sede brezverci, ki se norca delajo iz katoliške cerkve! Ki bi morali biti veseli, da že enkrat preneha javna laž, po kateri velja češki narod za katoliškega samo zato, ker so ga Habsburžani z nasiljem v katoliško cerkev vpisali. Zdi se nam, da so v češki vladi res brezverci, ki niso zavrgli le vero v prazne katoliške dogme, ampak tudi vero v resnico, vero v poštenje in zlasti vero v znanost, in ki imajo za svojega edinega boga kapital, nato tele. Kajti le kapitalizmu pomagajo, če ne dovolijo, da se razčistijo pojmi med katoliškim in socialističnim naukom.

Pravega Jezusovega nauka se je bal in se ga bo bal kapitalizem povsod, žalostno pa je, da ima tako nazadnjaško vlado tisti narod, ki mu je bilo pred 19 leti prepovedano proglaviti 500letnico mučeniške smrti reformatorja Jana Husa, svetovno priznanega moža, ki je ključ cerkev nazaj k Jezusu in proč od popačenih škriatnikov, ki se izdajajo za Jezusove namestnike.

Škofja vas — Vojašk. Prebivalci iz občine Okolica Vojašk so razburjeni, kadar slišijo da jih hočejo proti njih volji ločiti od občine Škofja vas. Opozorjamo g. velikega župana v Mariboru na ta naš dopis, da bo vedel, kako je v resnici s to stvarjo in da ni tako, kakor pravi Franc Špes, krojaški pomočnik in bivši celjski so. ist, ki nima v okolici Vojaške ne noga posetve. Ta Špes pridno dopisuje

velikemu županu v Mariboru, ki ne ve, s kom ima opravka in ki misli morda, da si prebivalci iz okolice Vojnika res žele priti pod trško občino. Na tem je le toliko resnice, da si želi priti pod Vojnik le kakih 10 posestnikov, ostalo prebivalstvo pa hoče ostati v Škofji vasi. »Plebiscit« je naredil Špes na sledeči način: najprej je poslal skoro vsem posestnikom zelo prijazna pisma in jim priložil izjavo s pozivom, naj jih posestniki podpišejo. V pismih obljublja Špes razne ugodnosti, kakor n. pr. manjše davke itd. če se prebivalci iz okolice združijo s trško vojniško občino. Nekateri so te izjave res podpisali, a ni jih bilo toliko, kakor trdi Špes — 80% — to ni resnica! Mnogi pa so podpisali, ne da bi vedeli kaj. Plebiscit je vršil Špes v gostilni svoje tete, ker to nekaj nese, se več iztoči in izkupi. Tudi občinski seji je poslal Špes dopis. Na sejo dne 2. XI. 1924 je prišlo vseh 25 odbornikov, ni pa bilo govora o kaki ločitvi občin. Cona A je bila zamiš-

ljena tako-le: Med Arcelinom in okoliško občino bi delala mejo cesta do Lužarjeve kapele kakor doslej, od tod bi šla pred Vrečkovo gostilno po cesti na Žumra, za Žumrom po jarku do Stolca, po osušenem Legvartovem ribniku navzgor na Stolčevo hosto in po cesti na Dremeljna, tako, da bi ta spadal že pod Vojnik, od tod na Pusta in čez hrib do Vivoda (Steinbruckerja) pa do Kresnika in na Gmajnarja. Za to mejo, če bi res že morala biti, je glasovalo 9 socialistov, po 1 odbornik gospodarske stranke in SLS, torej 11 odbornikov, ostalih 14 odbornikov pa je sklepalo, da če se cona A loči od Škofje vasi, se naj raje cela soseska okolica Vojnik, ki šteje 110 hiš, loči od občine Škofja vas ali pa nič. Torej tudi ti odborniki niso bili za katastralno ločitev okoliške občine od Škofje vasi. Teden dni po seji je šele Špes zvedel od s. Lešnika za katastralno mejo vojniške okolice in takoj nato je začel trditi, da je pod cono A mislil celo katastral-

no občino Okolica Vojnik, kar pa ni res. Tudi ni občinski odbor v trški občini tako nemčurski, kakor ga Špes raznim instancam slika. Razen par Nemcev so sami Slovenci, in če ti nočejo imeti s Špesom nič opravka, še zato niso nemškutarji. Le Špesa postavi to v pravo luč — oni že vedo, kakšen je in zakaj se tako trudi. Vsa akcija za priklopitev okoliške k trški občini ne izvira iz potreb in želj okoliškega prebivalstva, temveč je le gonja proti sedanjemu trškemu obč. odboru; nekoliko tudi po želji vojniških demokratov proti meščanski šoli in županu Kovačiču. Če bodo nas okoličane res priklopili trški občini, ne bodo z nami vojniški demokrati nič pridobili, pač pa zgubili. Če nas že hočete siloma ločiti od Škofje vasi, naj se vrši pravi plebiscit v občinski hiši in naj se prepove vsaka agitacija! Upamo, da bo veliki župan upošteval naš protest proti ločitvi, kajti mi smo davkoplačevalci, ne pa agenti, ki se nekaterim ljudem na ljubo mešajo v

naše zadeve. — Več vojniških okoličanov in posestnikov.

Lastnik: »Sloga«, r. z. z. o. p.

Izdajatelj in odgovorni urednik:

Zvonimir Bernot

(v imenu pokr. odbora SSJ in KDZ.)

Tisk tiskarne »Merkur« v Ljubljani.

17. 1. 1925—2500.

Društvom in zasebnikom

prevaja in prepisuje s pise »Posrečevalec«
Sv. Petra cesta 23.

Zbirajte za volilni sklad!

18 let priznane

kapsule „LARUCIN“

zdravilo najsigurnejše gnojno kapavico
(triper) in boleznim mokril. Škallja 20 Din
v vseh lekarnah. Direktno: APOTEKA
BLUM, SUBOTICA.

Je li osvoditev bolečin vredna ene poizkušnje?

Potem se ne tožil temveč poskušaj: LEKARNARJA FELLERA ELSAFLUID. Imaš bolečine v obrazu? Na celem telesu? Muči te revmatizem, glavobol? Zobobol? Ako si preobčutljiv proti mrzlemu zraku, Ti bo trljanje z Elsafluidom olajšalo bolečine. Te okrepi in osvežilo. Znotraj za želodec, pri krčih, bolečinah nekoliko kapljic na sladkorju. Mnogo izdatneje in bolje delujoče ko francosko žganje, najbolje sredstvo te vrste! Z zavojnino in poštino vred stane:

1 paket	s	6 dvojnat. ali	2 spec. stekl.	62 Din
2 paketa	s	6 dvojnat. ali	2 spec. stekl.	96 Din
3 paketi	z	12 dvojnat. ali	2 spec. stekl.	130 Din
6 paketov	z	18 dvojnat. in	6 spec. stekl.	240 Din

Naročila naj se natančno naslove na:

Eugen V. Feller, lekarnar

v Stubičji Donji, Elsatrg 252 — Hrvatska.

Za dopolnitev paketa priporočim: ELSA-KROOLJICE, milo odvajalno sredstvo z dobrim uspehom. ELSA-RIBJE OLJE krepi slabe otroke in odrasle.

Dobro boste hodili!

v Suttnerjevih čevljih! Čevlji tvrtke Suttner je nenadomestljive trajnosti, čvrstosti, moderen in eleganten, a pri tem po ceni!

veržice in krsne obeke. Pošljite 2 dinarja za cenik na

RAZPOŠILJALNICO H. SUTTNER
v Ljubljani št. 990 Slovenija.

Či te priklji se lahko naroči Fellerjeva Risa-mila v 5 vrstah: Ljubljano-mlečno, glicerinovo, boračovo, katanovo in mlo za britje.

Najboljši šivalni stroj

je edino le

Grietzner in

Pouk v vezenju brezplačno.

Večletna garancija.
Delavnica na razpolago

Adler za rodbinsko in obrtno rabo vseh opremah

Josip Petelinc, Ljubljana (bilna Prešerno-vega spomenika)

Perenzsant z žlatorskog milom.

NI Vam več potrebno

godrnjati radi draginje, ker sedaj lahko dobite vse vrste blaga za obleke in perilo pri tvrdki

I. N. ŠOŠTARIČ, MARIBOR,
ALEKSANDROVA CESTA 13

po zelo znižani ceni

na pr. sukno po 60—, 70—, 90—, 100— Din lfd., platno po Din. 11—, 14—, 16—, 20— lfd., izgotovljene srajce Din. 44—, 50—, 56— lfd., spodnje hlače po Din. 32—, 34—, 40— lfd., izgotovljene obleke, in drugo za vsako ceno. Železničarji dobijo blago tudi na obroke.

NAŠI IZDELKI:

Dvojnoslada ržena **ŽIKA**
v rdečih zavitkih,

Dvojnoslada ječmenova **ŽIKA**
v modrih zavitkih,

Slajena ječmenova **ŽIKA**
v zelenih zavitkih

Zahtevajte le Žiko!

Ribje olje

medicinsko, norveško sveže v zalogi

Drogerija ANTON KANC,
sinova Ljubljana, Židovska ulica 1.

Razpošilja tudi po poštnem povzetju.

Seklenica po 9 in 12 Din.

UČITELJSKA TISKARNA

Ljubljana — Frančiškanska ulica šte. 6

registrirana zadruga s omejeno zavezo.

Tiskovine

za šole, špansitva in urade, najmodernejšje plakate in vabila za veselice, letne zaključke. Najmodernejšja uredba za tiskanje časopisov, knjig, brošur itd.

STEREOTIPIJA **LITOGRAFIJA**

Krasne svilene podloge

za damske kostume in plašče po zelo ugodni ceni ima v zalogi tvrdka

Drago Schwab, Ljubljana.

NAŠIM RODBINAM

priporočamo

našo pravo domačo

KOLINSKO

cikorijo,

izvrsten prídiatek za kavo.

Čajna Ročka

„popolni“

ZATO V VPORABI NAJCENEJŠI
IN OBENEM NAJFINEJŠI